

Downloaded via the EU tax law app / web

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (desmit? pal?ta)

2021. gada 9. septembr? (*)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – Dal?bvalstu ties?bu aktu par apgroz?juma nodok?iem saska?ošana – Astot? direkt?va 79/1072/EEK – 3., 6. un 7. pants – Pievienot?s v?rt?bas nodok?a (PVN) atmaks?šanas k?rt?ba – Nodok?a maks?t?ji, kas nav re?istr?ti attiec?gaj? valst? – Atteikums atmaks?t samaks?to PVN – Dokumenti, kas pamato ties?bas uz atmaksu – Attaisnojošu dokumentu neiesniegšana noteiktaj? termi??

Liet? C?294/20

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Audiencia Nacional* (Valsts m?roga lietu tiesa, Sp?nija) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2020. gada 5. mart? un kas Ties? re?istr?ts 2020. gada 1. j?lij?, tiesved?b?

GE Auto Service Leasing GmbH

pret

Tribunal Económico Administrativo Central,

TIESA (desmit? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?js M. Ileši?s [*M. Ileši?*], tiesneši E. Juh?ss [*E. Juhász*] (referents) un K. Likurgs [*C. Lycourgos*],

?ener?ladvok?ts: J. Tan?evs [*E. Tanchev*],

sekret?rs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

?emot v?r? rakstveida procesu,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

- *GE Auto Service Leasing GmbH* v?rd? – A. Azpeitia Gamazo un A. Albarrán Jiménez, *abogados*,
- Sp?nijas vald?bas v?rd? – S. Jiménez García un M. J. Ruiz Sánchez, p?rst?vji,
- ?ehijas vald?bas v?rd? – M. Smolek, O. Serdula un J. Vl?il, p?rst?vji,
- Igaunijas vald?bas v?rd? – N. Grünberg, p?rst?ve,
- Grie?ijas vald?bas v?rd? – M. Tassopoulou un S. Trekli, k? ar? G. Avdikos, p?rst?vji,
- Eiropas Komisijas v?rd? – L. Lozano Palacios un J. Jokubauskait?, p?rst?ves,

Ēemot vērā pāc ģenerālvokāta uzklauģšanas pieģemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Astoto direktīvu 79/1072/EEK (1979. gada 6. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem – kārtība pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļu maksātājiem, kas nav reģistrēti attiecīgajā valstī (OV 1979, L 331, 11. lpp.; turpmāk tekstā – “Astotā PVN direktīva”).

2 Šis līgums ir iesniegts tiesvedībā starp *GE Auto Service Leasing GmbH* (turpmāk tekstā – “*Auto Service*”) un *Tribunal Económico Administrativo Central* (Centrālā nodokļu pārsūdzības iestāde, Spānija) par atteikumu atmaksāt pievienotās vērtības nodokli (PVN), par ko šā sabiedrība ir izrakstējusi rēķinus.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Sestā PVN direktīva

3 Padomes Direktīvas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV 1977, L 145, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 2006. gada 14. februāra Direktīvu 2006/18/EK (OV 2006, L 51, 12. lpp.) (turpmāk tekstā – “Sestā PVN direktīva”), 17. pantā ir noteikts:

- “1. Atskaitēšanas tiesības rodas brīdī, kad atskaitēmais nodoklis kāst iekasjams.
2. Ja preces un pakalpojumus nodokļa maksātājs izmanto ar nodokli apliekamiem darījumiem, viņam ir tiesības atskaitēt no nodokļa, kurš viņam jāmaksā:
 - a) pievienotās vērtības nodokli, kas maksājams vai samaksāts par precēm vai pakalpojumiem, kurus viņam jau piegādājis vai sniedzis vai vēl piegādās vai sniegs cits nodokļa maksātājs;
 - b) pievienotās vērtības nodokli, kas maksājams vai samaksāts par ievestām precēm;
 - c) pievienotās vērtības nodokli, kas maksājams atbilstīgi 5. panta 7. punkta a) apakšpunktam un 6. panta 3. punktam.
3. Dalībvalstis piešir katram nodokļa maksātājam ar 2. punktā minētās pievienotās vērtības nodokļa atskaitēšanas vai atmaksājuma tiesības, ciktāl šīs preces un pakalpojumus izmanto šādiem mērķiem:
 - a) darījumiem, kas attiecas uz 4. panta 2. punktā minētajām saimnieciskajām darbībām, kuras veiktas citā valstī un kurām būtu tiesības uz nodokļu atskaitēšanu, ja tās notiktu šīs valsts teritorijā;
 - b) darījumiem, kam pieširts atbrīvojums atbilstīgi 14. panta 1. punkta i) apakšpunktam, 15. pantam un 16. panta 1. punkta B, C un D daļai, kā arī šā panta 2. punktam;

c) jebkuram no darījumiem, kuri ir atbrīvoti atbilstīgi 13. panta B daļas a) un d) punkta 1. līdz 5. apakšpunktam, ja klients ir reģistrēts ārpus Kopienas vai ja šie darījumi ir tieši saistīti ar precēm, ko paredzēts izvest uz valsti ārpus Kopienas.

[..]”

4 Saskaņā ar minētās direktīvas 28. f pantu:

“[..]

1.4. Pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanu, kas minēta 3. punktā, veic:

– nodokļu maksātājiem, kuri nav reģistrēti valsts teritorijā, bet ir reģistrēti citā dalībvalstī, saskaņā ar saskaņotiem noteikumiem, kas paredzēti [Astotajā PVN] direktīvā,

[..].”

Astotā PVN direktīva

5 Astotās PVN direktīvas 2. pantā ir paredzēts:

“Katra dalībvalsts, ievērojot turpmāk minētos nosacījumus, atmaksā nodokļiem pakāutai personai, kas nav reģistrēta valsts teritorijā, bet ir reģistrēta citā dalībvalstī, visus pievienotās vērtības nodokļus, kas maksāti par pakalpojumiem vai kustamu īpašumu, ko tai šīs valsts teritorijā piegādājušas citas nodokļiem pakāutas personas, vai arī kas maksāti par preču ieviešanu valstī, ciktāl šīs preces un pakalpojumus lieto [Sestās PVN direktīvas] 17. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētajos darījumos un 1. panta b) apakšpunktā minēto pakalpojumu sniegšanā.”

6 Šīs direktīvas 3. pantā ir noteikts:

“Lai iegūtu tiesības uz atmaksāšanu, katra 2. pantā minētā nodokļiem pakāutā persona, kas nav piegādājusi preces vai pakalpojumus, par kuriem var uzskatīt, ka tie ir piegādāti minētajā valstī:

a) iesniedz 9. panta 1. punktā minētajai kompetentajai iestādei iesniegumu, kas veidots pēc A pielikuma ietvertā parauga, pievienojot faktrošānu vai ieviešanas dokumentu oriģinālus. Dalībvalstis visiem iesniedzējiem dara pieejamu paskaidrojošu paziņojumu, kurā obligāti ir ietverts C pielikuma noteiktais informācijas minimums;

b) ar sertifikātu, ko izdevusi tās valsts oficiālā iestāde, kurā persona ir reģistrēta, sniedz pierādījumus, ka tā ir pakāuta nodokļiem attiecībā uz pievienotās vērtības nodokli minētajā valstī. Ja 9. panta 1. punktā minētās kompetentās iestādes rīcībā jau ir šādi pierādījumi, nodokļiem pakāutajai personai tomēr nav jāsniedz jauni pierādījumi viena gada laikā, kopš tās valsts oficiālā iestāde, kurā persona ir reģistrēta, izdevusi pirmo sertifikātu. Dalībvalstis neizsniedz sertifikātus nodokļiem pakāutajām personām, kam piešķirts atbrīvojums no nodokļiem saskaņā ar [Sestās PVN direktīvas] 24. panta 2. punktu;

c) ar rakstisku paziņojumu apliecina, ka tā nav piegādājusi preces vai pakalpojumus, par kuriem var uzskatīt, ka tie ir piegādāti valsts teritorijā 7. panta 1. punkta pirmās daļas pirmajā un otrajā teikumā minētajā laikā;

d) uzēmas atmaksāt jebkuru summu, ko tā saņemusi kādas p.c.”

7 Minūtās direktīvas 4. pants ir izteikts šādā redakcijā:

“Lai atbilstu atmaksājumu saņemšanas nosacījumiem, katra 2. pantā minētajiem nodokļiem pakārtā persona, kas nav piegādājusi preces vai pakalpojumus, par kuriem var uzskatīt, ka tie ir piegādāti valstī, izņemot 1. panta a) un b) punktā minētos pakalpojumus:

a) izpilda 3. panta a), b) un d) punktā noteiktās prasības;

[..]”

8 Šīs direktīvas 6. pantā ir noteikts:

“Dalībvalstīs nedrīkst uzlikt 2. pantā minētajiem nodokļiem pakārtajām personām nekādas pienākumus papildus 3. un 4. pantos minētajiem, izņemot pienākumu pašos gadījumos sniegt informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu, vai atmaksāšanas iesniegums ir pamatots.”

9 Saskaņā ar astotās PVN direktīvas 7. pantu:

“1. Šīs direktīvas 3. un 4. pantā noteiktais atmaksāšanas iesniegums attiecas uz fakturētu preču vai pakalpojumu iegādi vai arī uz importu, kas veikts ne mazāk kā trīs mēnešu vai ne vairāk kā vienu kalendro gadu ilgā laikā. Iesniegumi tomēr var attiekties uz laika posmu, kas mazāks par trim mēnešiem, ja šis laika posms ir kalendro gada atlikums. Iesniegumi var attiekties arī uz fakturētiem vai ievēšanas dokumentiem, ko neapņēma iepriekšjie iesniegumi un kas attiecas uz attiecīgajiem kalendro gada veiktiem darbiem. Tos iesniedz 9. panta 1. punktā minētajām kompetentajām iestādēm sešus mēnešus pirms tā kalendro gada beigām, kurā nodoklis jāmaksā.

[..]

3. Kompetentā iestādē, kas minēta 9. panta 1. punktā, apzīmogo katru fakturētinu un/vai ievēšanas dokumentu, lai novērstu to izmantošanu citiem iesniegumiem, un atdod tos viena mēneša laikā.

4. Lēmumus par atmaksāšanas iesniegumiem paziņo sešu mēnešu laikā kopš dienas, kad tie kopā ar visiem dokumentiem, kas saskaņā ar šo direktīvu vajadzīgi iesnieguma izskatīšanai, iesniegti 3. punktā minētajai kompetentajai iestādei. Atmaksāšana pirms minētā laika posma beigām notiek pēc iesniedzēja lūguma vai nu atmaksājot dalībvalstī, vai arī valstī, kur persona ir reģistrēta. Otrā gadījumā bankas izdevumus naudas pārskaitīšanai maksā iesniedzējs.

Noraidot iesniegumu, norāda šāda lēmuma iemeslus. Šādus noraidījumus var pārskaidrot attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes, ievērojot tādus pašus nosacījumus attiecībā uz formu un laika ierobežojumiem kā attiecībā uz atmaksāšanas pieprasījumiem, ko iesniedz nodokļiem pakārtās personas tajā pašā valstī.

[..]”

Direktīva 2006/112/EK

10 Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopā pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.) 411. un 413. pantā ir paredzēts, ka ar šo direktīvu Sestā Direktīva tiek atcelta un tās stājās spēkā 2007. gada 1. janvārī.

11 No Padomes Direktīvas 2008/9/EK (2008. gada 12. februāris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Direktīvas 2006/112 paredzētajai pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī (OV 2008, L 44, 23. lpp.), 28. panta 1. un 2. punkta izriet, ka Direktīva 2008/9 ir piemērojama atmaksāšanas pieteikuma iesniegumiem, kas iesniegti pēc 2009. gada 31. decembra, un ka ar to atceļ Astoto PVN direktīvu, sākot no 2010. gada 1. janvāra.

Spēnijas tiesību normas

12 1992. gada 28. decembra *Ley 37/1992 del Impuesto sobre el Valor Añadido* (Likums 37/1992 par pievienotās vērtības nodokli; 1992. gada 29. decembra *BOE* Nr. 312, 44247. lpp.) 119. pantā “pašs režīms, ko piemēro atmaksāšanai atsevišķiem uzņēmumiem vai tirgotājiem, kas nav reģistrēti PVN piemērošanas teritorijā”, ir noteikts:

“1. Uzņēmumi vai pašnodarbinātās personas, kas nav reģistrēti PVN piemērošanas teritorijā un attiecībā uz kuriem ir izpildīti noteikumi, var vēstot savas tiesības uz pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanu, ko tie ir samaksājuši vai kas vajadzības gadījumā tiem ir ticis pārnests uz šo teritoriju, saskaņā ar šo panta noteikumiem.

[..]

2. Šajā pantā minēto tiesību uz atmaksu izmantošanas nosacījumi ir:

1.º Uzņēmumi vai pašnodarbinātās personas, kas vēlas uz to atsaukties, ir reģistrēti Kopienā, Kanāriju salās, Sešē vai Melilijā vai citās trešās teritorijās.

[..]

2.º Laikposmā, uz kuru attiecas pieteikums, [uzņēmumi vai pašnodarbinātās personas] PVN piemērošanas teritorijā nav veikuši tīdu preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, kas ir apliekama ar PVN un kas nav šādi uzskaitīti:

a) tīdu preču piegāde un pakalpojumu sniegšana, kuru saņēmējs ir PVN maksātājs saskaņā ar šo likuma 84. panta 1. punkta 2., 3. un 4. apakšpunktu;

b) transporta pakalpojumi un papildpakalpojumi, kas ir atbrīvoti no PVN saskaņā ar šo likuma 21., 23., 24. un 64. pantu.

[..]

8. Atmaksas pieprasījumi var attiekties tikai uz ikgadējiem vai ceturkšņa laikposmiem uzreiz pirms atskaites perioda.

Tomēr atmaksas pieteikumi par šāku laika posmu ir arī pieņemami ar nosacījumu, ka attiecīgais laikposms beidzas atbilstoši gada 31. decembrī.

9. Nodokļu administrācija var pieprasīt ieinteresētajām personām sniegt informāciju un apliecināšos dokumentus, kas vajadzīgi, lai izvērtētu iesniegto atmaksāšanas pieteikumu pamatotību un it īpaši, lai pareizi noteiktu atmaksas summu saskaņā ar šo panta 4. un 5. punktu.

[..]”

13 1992. gada 26. novembra *Ley 30/1992 de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común* (Likums 30/1992 par valsts p?rvaldes iest?žu tiesisko rež?mu un par visp?r?jo administrat?vo procesu) 112. pant? – kurš tagad ir ietverts 2015. gada 1. oktobra *Ley 39/2015 del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas* (Likums 39/2015 par valsts p?rvaldes iest?žu visp?r?jo administrat?vo procesu; 2015. gada 2. oktobra *BOE* Nr. 236, 89343. lpp.) 118. pant? – ir aizliegts “pras?bu izskat?šan? ?emt v?r? pras?t?ja faktus, dokumentus vai argumentus, ko tas var?ja iesniegt, bet nav iesniedzis kop? ar nor?d?m”, un preciz?ts, ka “pier?d?jumu iesniegšana netiek pras?ta, ja to neesam?ba proced?ras laik? ir novedusi pie apstr?d?t? l?muma pie?emšanas un taj? vainojama ieinteres?t? persona”.

Pamatlieta un prejudici?lie jaut?jumi

14 *Auto Service* ir V?cij? dibin?ta sabiedr?ba, kas 2006. gada 30. j?nij? un 2007. gada 29. j?nij? iesniedza *Oficina nacional de gesti?n tributaria – IVA de no establecidos* (Nodok?u administr?šanas valsts birojs, Nerezidentu PVN noda?a, Sp?nija, turpm?k tekst? – “Sp?nijas nodok?u administr?cija”) pieteikumu par to PVN summu atmaksu, kuras uz??m?ji vai pašnodarbin?t?s personas, kas nav re?istr?ti nodok?a piem?rošanas teritorij?, samaks?juši 2005. un 2006. finanšu gada laik? par kop?jo summu 407 396,469 EUR.

15 2008. gada 19. mart? Sp?nijas nodok?u administr?cija nos?t?ja *Auto Service* divus inform?cijas piepras?jumus, lai t? tai pazi?otu r??inu ori?in?lus, pamatojoties uz kuriem *Auto Service* l?dza veikt min?to atmaksu, un sniegtu tai preciz?jumus par Sp?nij? veiktajiem dar?jumiem, k? ar? par ieg?d?to pre?u vai pakalpojumu, uz kuriem attiecas atmaks?šanas piepras?jums, izlietojumu.

16 2008. gada 12. decembr? *Auto Service* nor?d?ja Sp?nijas nodok?u administr?cijai, ka t? joproj?m past?v uz savu l?gumu par atmaks?šanu, bet ka tai ir gr?t?bas iesniegt piepras?tos dokumentus.

17 Ar 2009. gada 18. febru?ra l?mumiem, kas *Auto Service* pazi?oti 2009. gada 21. apr?l?, Sp?nijas nodok?u administr?cija noraid?ja š?s sabiedr?bas l?gumus par atmaksu, kura 2009. gada 20. febru?r? šai administr?cijai nor?d?ja, ka t? ir V?cijas uz??mums, kura darb?ba ir automaš?nu pieg?de Sp?nijas uz??mumiem atbilstoši l?zinga l?gumiem, k? ar? neregul?ra lietotu transportl?dzek?u p?rdošana Sp?nijas teritorij?, šiem skaidrojumiem pievienojot ar? dažus r??inus apliecin?šus dokumentus.

18 *Auto Service* iesniedza administrat?vo s?dz?bu par l?mumiem, ar kuriem noraid?ti l?gumi par atmaks?šanu, un, lai gan atzina, ka t?s atbilde uz inform?cijas piepras?jumiem ir nov?lota, k? ar? preciz?ja, ka t? katr? zi?? ir sniegta pirms šo l?mumu pazi?ošanas, t? pievienoja fakt?rr??inus, kas izsniegti par sniegtajiem nomas pakalpojumiem, bet ne visus r??inus, pamatojoties uz kuriem tika l?gts atmaks?t PVN.

19 Pirms lēmuma pieņemšanas par administratīvo sūdzību Spēnijas nodokļu administrācija 2009. gada 13. jūlijā nosūtīja *Auto Service* jaunu informācijas pieprasījumu. Ar šo pieprasījumu *Auto Service* tika lūgts detalizēti izklāstēt iegūto preču un/vai pakalpojumu, attiecībā uz kuriem tika lūgts atmaksēt PVN, izlietojumu un pierādīt, ka tie bija paredzēti darījumiem, kas dod tiesības uz atmaksu. Šajā nolūkā *Auto Service* tika lūgts iesniegt ar klientiem noslēgtos līgumus un izsniegtos rēķinus, apliecinājumu, ko izsniegušas tās valsts nodokļu iestādes, kurā bija tās juridiskā adrese vai galvenais uzņēmums, kas apliecina, ka tā ir PVN maksātāja, kā arī precizējumus par nodokļa likmi, kas bija piemērojama tās darbībā, un atskaitēmās daļas procentuālo daļu.

20 *Auto Service* uz šo jauno informācijas pieprasījumu neatbildēja.

21 Tā kā Spēnijas nodokļu administrācijai nebija iesniegti visi prasītie dokumenti, tā 2010. gada 1. februārī pieņēma lēmumu par administratīvās sūdzības noraidīšanu un apstiprināja atmaksas atteikumu, pamatojoties uz to, ka *Auto Service* nebija pierādījusi tās pieteikumu pamatotību.

22 Šajā ziņā Spēnijas nodokļu administrācija ieinteresētajai personai norādīja, ka dokumenti, kurus tā lūdz nosūtīt, bija paredzēti, lai pierādītu darījumu esamību nodokļa piemērošanas teritorijā, kā arī preču un pakalpojumu izmantošanu darījumiem, kas dod tiesības uz nodokļa atskaitīšanu. Šī administrācija piebilda, ka šie dokumenti paši bija paredzēti, lai autu tai pārbaudītu, vai ar klientiem noslēgtie līgumi līgumi ietver preču izpiršanas iespēju un izpirkuma noteikumus, noteikt, vai preces, kas ir līguma priekšmets, atrodas nodokļa piemērošanas teritorijā un vai uzņēmuma klienti bija vienības vai personas, kas ir reģistrētas nodokļa piemērošanas teritorijā. Šī informācija tika lūgta arī, lai noteiktu, vai *Auto Service* darbības bija saistītas ar līguma līgumu, kā arī nodokļa likmi reģistrācijas valstī un piemērojamo atskaitīšanas procentu.

23 Apstrīdot šo lēmumu, *Auto Service* vērsās *Tribunal Económico-Administrativo Central* (Centrālā nodokļu pārsūdzības iestāde), šajā saistībā iesniedzot rēķinus par pakalpojumu sniegšanu, līguma līgumus, vairākas periodiskas PVN deklarācijas, kā arī Vācijas iestāžu izdotus oficiālus apliecinājumus par savu nodokļu maksātāja statusu, kam ir tiesības uz nodokļa atskaitīšanu.

24 *Tribunal Económico-Administrativo Central* (Centrālā nodokļu pārsūdzības iestāde) noraidīja *Auto Service* iebildumus, pamatojoties uz to, ka atbilstošie pierādījumi bija jāiesniedz kompetentajai pārvaldības iestādei un tie vairs nevar tikt iesniegti sūdzības izskatīšanas procedūras stadijā.

25 2013. gada 24. janvārī *Auto Service* iesniedza prasību *Audiencia Nacional* (Valsts mēroga lietu tiesa, Spēnija) par *Tribunal Económico-Administrativo Central* (Centrālā nodokļu pārsūdzības iestāde) noraidīto lēmumu. Ar 2016. gada 22. septembra spriedumu *Audiencia Nacional* (Valsts mēroga lietu tiesa, Spēnija) šo prasību noraidīja.

26 Lai pamatotu šo noraidījumu, tā tostarp norādīja, ka PVN atmaksas pieteikuma iesniedzējam ir jāsniedz pierādījumi par savām tiesībām uz atmaksu administratīvā procesa stadijā un ka tas nevar sniegt atbildi uz administrācijas lūgumiem administratīvās sūdzības vai tiesvedības stadijā.

27 Par šo spriedumu *Auto Service* iesniedza kasācijas sūdzību *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa, Spēnija).

28 2018. gada 10. septembra spriedums *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) norādīja, ka *Tribunal Económico-Administrativo Central* (Centrālā nodokļu pāršūdzības iestāde), neraugoties uz tās ar tieslietām saistītas iestādes raksturu, ir pārvāldes iestāde, kurā ir obligāti jāvēršas, lai varētu celt prasību tiesā.

29 *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) uzskatīja, ka, ja vien nav notikusi tiesību āunprātīga izmantošana, Spānijas tiesības administratīvajām tiesām ir noteikts pienākums āemt vērā pierādījumus, kurus nodokļu maksātājs administratīvā procesa laikā nav iesniedzis nodokļu administrācijai.

30 Pēc tam *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) norādīja, ka Tiesas judikatūrā PVN jomā, pamatojoties uz PVN neitralitātes un samērīguma principiem, tiek dota priekšroku materiālo tiesību normām par PVN atskaitēšanu salīdzinājumā ar formālajiem noteikumiem. Tādējādi Tiesa akceptējot tiesības uz nodokļa atskaitēšanu vai atmaksu, ja izrādās, ka materiālo tiesību normas attiecībā uz šādu tiesību ir izpildītas, kaut arī daži formāli nosacījumi nav izpildīti.

31 Uzskatot, ka nav ticis apstrādāts tas, ka pamatlietā bija izpildīti Direktīvas 2006/112 119. pantā paredzētie tiesību uz PVN atmaksu nosacījumi, *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) atcīla *Audiencia Nacional* (Valsts mēroga lietu tiesa) spriedumu un izdeva rīkojumu *Auto Service* lietu nodot atpakaļ šai tiesai, lai tā lemj, āemot vērā lietas materiālos iekāutos pierādījumus par šīs sabiedrības iesniegto pieteikumu par PVN atmaksēšanu.

32 *Audiencia Nacional* (Valsts mēroga lietu tiesa) norāda, ka, ja tā piekristu *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) argumentācijai, tā, āoti iespējams, pārķēptu Astotās PVN direktīvas 3. un 7. panta noteikumus, jo *Auto Service* šajā pārdējā tiesību normā noteiktajos termiāos nav pierādījusi savas tiesības uz PVN atmaksu, lai gan Spānijas nodokļu administrācija tai bija devusi iespēju to darīt.

33 Šajā ziņā tā uzsver, ka, lai gan Tiesa jau ir nospriedusi, ka formālu pienākumu pārķēpums principā nevar izraisīt tiesību uz nodokļa atskaitēšanu zaudējumu, tomēr šādi formālie nosacījumi var būt šo tiesību āstenošanas materiālais pamatojums un tie regulā mināto tiesību āstenošanas ķrtību un kontroli, ķ ar PVN sistēmas pareizu darbību.

34 Iesniedzājtiesa norāda, ka Tiesa šādā veidā ir uzskatījusi, ka iespēja izmantot tiesības uz PVN atskaitēšanu bez jebkāda ierobežojuma laikā būtu pretāja tiesiskās drošības principam, kas prasa, lai nodokļa maksātāja nodokļu stāvoklis, ievārojot tā tiesības un pienākumus pret nodokļu administrāciju, nevarētu tikt bezgalāgi apšaubāts.

35 Tā norāda, ka, ciktāl Spānijas nodokļu administrācija ir veikusi visus nepieciešamos pasākumus, lai āautu nodokļa maksātājam iesniegt dokumentus, kuri pierādītu viņa tiesības uz PVN atmaksu, un tā ķ šis nodokļu maksātājs to nav izdarājis Astotās PVN direktīvas 7. panta 1. punktā noteiktajos termiāos, ir jāuzskata, ka šāms nodokļa maksātāja tiesībām ir iestājies noilgums, ķ Tiesa ir nospriedusi 2012. gada 21. jānija sprieduma *Elsacom* (Cā294/11, EU:C:2012:382) 34. punktā.

36 Šajā ziņā iesniedzājtiesa uzskata, ka, āemot vērā *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) spriedumu, saskaņā ar kuru brādim, kad nodokļa maksātājs iesniedz pierādījumus, kas pamato viņa pieteikumu, nav nozāmes PVN atmaksas jomā, ir jāizvērtā, vai kavāšanās šo pierādījumu iesniegšanā ir nepamatota, un to varētu uzskatīt par āunprātīgu rācību.

37 Šā tiesa uzskata, ka aizkavāšanās, ko *Auto Service* ir pieāvusi pamatlietā, iesniedzot pierādījumus par savām tiesībām uz atmaksu, varētu tikt uzskatāta par tādā, kas liecina par tās

?aunpr?t?gumu, jo t? bez jebk?da ac?mredzama iemesla ir apzin?ti un t?ši sl?pusi no administr?cijas – neraugoties uz daudzaj?m iesp?j?m, k?das tai bija, lai veiktu šo darb?bu, – inform?ciju, kas bija nepieciešama, lai pan?ktu PVN atmaksu.

38 Š?dos apst?k?os *Audiencia Nacional* (Valsts m?roga lietu tiesa) nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot Tiesai š?dus prejudici?lus jaut?jumus:

“1) Vai ir pie?aujami tas, ka nodok?a maks?t?js p?c tam, kad nodok?u administr?cija tam vair?kk?rt ir pras?jusi pier?d?t, ka ir izpild?ti priekšnosac?jumi ties?b?m uz nodok?a atmaksu, bez pamatota iemesla neizpilda šo pras?bu un p?c tam, kad atmaksa tam ir atteikta, novilcina vajadz?go dokumentu iesniegšanu l?dz administrat?vas p?rskat?šanas proced?rai vai tiesved?bai?

2) Vai par ties?bu ?aunpr?t?gu izmantošanu var uzskat?t faktu, ka nodok?a maks?t?js neiesniedz nodok?u administr?cijai savu ties?bu pamatošanai vajadz?go inform?ciju, kuru vi?am tika gan at?auts, gan pras?ts iesniegt un kuru vi?š bez pamatota iemesla neiesniedz, turpretim š? inform?cija v?l?k tiek labpr?t?gi sniegta p?rskat?šanas iest?dei vai tiesai?

3) Vai attiec?gaj? teritorij? nere?istr?ts nodok?a maks?t?js vai nu t?p?c, ka vi?š savlaic?gi un bez pamatota iemesla nav sniedzis inform?ciju, kas ir noz?m?ga, lai pier?d?tu savas ties?bas uz atmaksu, vai t?p?c, ka ir ?aunpr?t?gi r?kojies, zaud? savas ties?bas uz atmaksu p?c tam, kad ir beidzies tam paredz?tais vai noteiktais termi?š un administr?cija ir pie??musi l?mumu atteikt atmaksu?”

Par prejudici?lajiem jaut?jumiem

39 Vispirms ir j?nor?da, ka *Auto Service* l?dz atz?t l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu par nepie?emamu, jo, pirmk?rt, *Tribunal Supremo* (Augst?k? tiesa) jau ir izskat?jusi iesniedz?jtiesas uzdotos jaut?jumus un t?d?j?di tie ir pretrun? *res judicata* sp?kam, un, otrk?rt, jaut?jums par ties?bu ?aunpr?t?gu izmantošanu ir teor?tisks, jo šis jaut?jums nekad nav radies, pirms iesniedz?jtiesas Tiesai to nav uzdevusi.

40 Šaj? zi?? ir j?nor?da, ka saska?? ar Tiesas past?v?go judikat?ru valsts ties?m ir visplaš?k?s iesp?jas v?rsties Ties? ar jaut?jumu par atbilstošo Savien?bas ties?bu normu interpret?ciju. Tikai valsts tiesa, kura izties? str?du, kas vien?g? zina savas valsts ties?bas un kurai j?uz?emas atbild?ba par pie?emamo tiesas nol?mumu, ir t?, kas, ?emot v?r? lietas ?patn?bas, var noteikt gan to, cik liel? m?r? ir vajadz?gs prejudici?lais nol?mums, lai š? tiesa var?tu tais?t savu spriedumu, k? ar? to, cik atbilst?gi ir Tiesai uzdotie jaut?jumi. L?dz ar to, ja uzdotie jaut?jumi attiecas uz Savien?bas ties?bu normas interpret?ciju vai sp?k? esam?bu, Tiesai princip? ir par tiem j?lemj. No t? izriet, ka uz valsts tiesu uzdotajiem jaut?jumiem ir attiecin?ms atbilst?bas pie??mums. Atteikties lemt par valsts tiesas uzdotu prejudici?lo jaut?jumu Tiesai var tikai tad, ja ir ac?mredzams, ka l?gtajai interpret?cijai nav nek?da sakara ar pamatlietas apst?k?iem vai t?s priekšmetu, ja probl?mai ir hipot?tisks raksturs vai ar? ja Tiesai nav zin?mi faktiskie un ties?bu apst?k?i, kas vajadz?gi, lai sniegtu lietder?gu atbildi uz tai uzdotajiem jaut?jumiem (šaj? noz?m? skat. spriedumus, 2016. gada 5. apr?lis, *PFE*, C?689/13, EU:C:2016:199, 32. punkts un taj? min?t? judikat?ra, k? ar? 2020. gada 16. j?lijs, *Antonio Capaldo*, C?496/19, EU:C:2020:583, 16. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

41 Lasot iesniedz?jtiesas nol?mumu, atkl?jas, ka iesniedz?jtiesas Tiesai uzdotie jaut?jumi ir tieši saist?ti ar pamatlietas faktiem.

42 Turkl?t saska?? ar Tiesas past?v?go judikat?ru valsts ties?bu norma, saska?? ar kuru ties?m, kas nelemj p?d?j? instanc?, ir saistoši augst?kas instances tiesas sniegtie v?rt?jumi, nevar

liegt šīm tiesīmajām iespaidu uzdot jautājumus par Savienības tiesību normu, uz kurām attiecas šie tiesību vērējumi, interpretāciju. Tiesa būtībā ir uzskatījusi, ka tiesai, kas nelemj pārdzīvotā instancē, jābūt iespaidīgai brīvi uzdot to interesējošos jautājumus, ja tā uzskata, ka vērējums tiesību jautājumos, ko veikusi augstākās instances tiesa, varētu tai likt pieņemt Savienības tiesību neatbilstošu spriedumu (spriedums, 2019. gada 5. marts, *Eesti Pagar*, C-349/17, EU:C:2019:172, 52. punkts un tajā minētā judikatūra).

43 Līdz ar to līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir pieņemams.

44 Tajā pašā laikā saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru sadarbības ar valstu tiesīmajām procedūru, kas ieviesta ar LESD 267. pantu, Tiesai ir jāsniedz valsts tiesai noderīga atbilde, kas ļautu tai izspriest lietu, kura iesniegta izskatīšanai šajā tiesā. Šajā nolūkā Tiesai no visas iesniedzējtiesas iesniegtās informācijas, tostarp no iesniedzējtiesa nolikuma pamatojuma, ir tiesības nosīrtīt Savienības tiesību normas un principus, kuriem ir nepieciešama interpretācija, ņemot vērā pamatlietas priekšmetu, pat ja šīs normas minētās tiesas uzdotajos jautājumos nav konkrēti minētas (spriedums, 2020. gada 11. novembris, *DenizBank*, C-287/19, EU:C:2020:897, 59. punkts).

45 Nolikuma pamatojumā iesniedzējtiesa vienlīdz atsauca uz Direktīvu 2006/112, kā arī uz Astoto PVN direktīvu un Direktīvu 2008/9. Tā savos Tiesai uzdotajos jautājumos neprecizēja noteikumus, kuru interpretāciju tā lūdza.

46 Tomēr iesniedzējtiesas nolikums ir norādīts, ka pieteikumi par PVN atmaksāšanu, kas ir pamatlietas priekšmets, tika iesniegti Spānijā nodokļu administrācijai attiecīgi 2006. gada 20. jūnijā un 2007. gada 29. jūnijā un attiecas uz 2005. un 2006. finanšu gadā veiktajiem darījumiem.

47 Tā, piemērojot Direktīvas 2006/112 411. un 413. pantu, šī direktīva, ar kuru tika atcelta Sestā PVN direktīva, stājās spēkā tikai 2007. gada 1. janvārī. Turklāt saskaņā ar Direktīvas 2008/9 28. panta 1. punktu šī direktīva, ar kuru ir atcelta Astotā PVN direktīva, ir piemērojama atmaksas pieteikumiem, kas iesniegti pēc 2009. gada 31. decembra.

48 No tā izriet, ka pamata lietas faktiem ir piemērojami tikai Sestās PVN direktīvas un Astotās PVN direktīvas noteikumi.

Par pirmo un trešo prejudiciālo jautājumu

49 Ar pirmo un trešo jautājumu, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Astotās PVN direktīvas normas un Savienības tiesību principi, it īpaši nodokļu neitralitātes princips, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj, ka pieteikums par PVN atmaksāšanu tiek noraidīts, ja nodokļu maksātājs noteiktajā termiņā nav iesniedzis kompetentajai nodokļu iestādei – pat ja tā viņam to ir pieprasījusi – visus šajā direktīvā prasītos dokumentus un informāciju, neatkarīgi no apstākļa, ka šis nodokļa maksātājs pēc savas ierosmes ir iesniedzis šos dokumentus un šo informāciju vēlāk, iesniedzot sādžību vai prasību tiesā pret līgumu, ar ko noraida šādas tiesības uz nodokļa atmaksu.

50 Šaj? zi?? j?uzsver, ka saska?? ar Tiesas past?v?go judikat?ru, t?pat k? ties?bas uz atskait?šanu, ties?bas uz nodok?a atmaks?šanu ir Savien?bas likumdev?ja ieviests kop?j?s PVN sist?mas pamatprincips, kura m?r?is ir piln?b? atbr?vot uz??m?ju no PVN sloga, kas tam ir j?maks? vai ko tas ir samaks?jis saist?b? ar vis?m t? saimnieciskaj?m darb?b?m. T?d?j?di kop?j? PVN sist?ma nodrošina neitr?lu nodok?a piem?rošanu visai saimnieciskajai darb?bai neatkar?gi no š?s darb?bas m?r?iem vai rezult?tiem, ar nosac?jumu, ka min?tajai darb?bai pašai princip? ir piem?rojams PVN (spriedums, 2020. gada 18. novembris, Komisija/V?cija (PVN atmaksa – R??ini), C?371/19, nav public?ts, EU:T:2020:936, 77. punkts).

51 Š?s ties?bas sa?emt cit? dal?bvalst? samaks?t? PVN atmaksu, kas reglament?tas Astotaj? PVN direkt?v?, ir atkar?gas no Sestaj? PVN direkt?v? noteiktaj?m ties?b?m atskait?t PVN, kas ir samaks?ts k? priekšnodoklis sav? dal?bvalst? (šaj? noz?m? skat. spriedumus, 2012. gada 25. oktobris, *Daimler* un *Widex*, C?318/11 un C?319/11, EU:C:2012:666, 41. punkts, k? ar? 2020. gada 18. novembris, Komisija/V?cija (PVN atmaksa – R??ini), C?371/19, nav public?ts, EU:T:2020:936, 78. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

52 Tiesa ir atk?rtoti nospriedusi, ka ties?bas uz nodok?a atskait?šanu un t?d?j?di uz atmaks?šanu ir PVN meh?nisma neat?emama sast?vda?a un princip? nevar tikt ierobežotas. Š?s ties?bas ir ?stenojamas nekav?joties attiec?b? uz visiem priekšnodok?iem, kas piem?roti dar?jumiem (spriedums, 2020. gada 18. novembris, Komisija/V?cija (PVN atmaksa – R??ini), C?371/19, nav public?ts, EU:T:2020:936, 79. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

53 Turkl?t saska?? ar Tiesas past?v?go judikat?ru PVN neutralit?tes pamatprincips prasa, lai ties?bas atskait?t PVN priekšnodokli tiktu pieš?irtas gad?jum?, ja ir izpild?tas pamata pras?bas, pat ja nodok?a maks?t?ji nav izpild?juši atseviš?as form?l?s pras?bas. Tom?r tas b?tu cit?di gad?jum?, ja š?du form?lu pras?bu neiev?rošanas rezult?t? tiktu kav?ta drošu pier?d?jumu par to, ka ir iev?rotas pamata pras?bas, iesniegšana (spriedums, 2020. gada 18. novembris, Komisija/V?cija (PVN atmaksa – R??ini), C?371/19, nav public?ts, EU:T:2020:936, 80. un 81. punkts, k? ar? tajos min?t? judikat?ra).

54 No Astot?s PVN direkt?vas 3. un 4. panta izriet, ka nodok?a maks?t?js var sa?emt PVN atmaksu tikai tad, ja tas izpilda šajos pantos paredz?tos pien?kumus, ieskaitot r??inu ori?in?lu vai importa dokumentu iesniegšanu par tiem dar?jumiem, par kuriem ir j?maks? PVN atmaksas dal?bvalst?.

55 Šaj? zi?? iesniedz?jtiesas nol?mum? ir nor?d?ts, ka divas reizes – 2008. gada 19. mart? un p?c tam, kad *Auto Service* 2009. gada 13. j?lij? celt?s administrat?v?s s?dz?bas ietvaros tika noraid?ti atmaks?šanas l?gumi, Sp?nijas nodok?u administr?cija l?dza šai sabiedr?bai iesniegt papildu pier?d?jumus par t?s s?kotn?jiem pieteikumiem, tostarp iesniegt visus r??inus, uz kuriem bija balst?ti šie pieteikumi, k? ar? min?t?s sabiedr?bas re?istr?cijas dal?bvalsts dokumentu, kas apliecina, ka š? p?d?j? min?t? sabiedr?ba ir PVN maks?t?ja. Tom?r min?t? sabiedr?ba neiesniedza nodok?u administr?cijai visus pras?tos dokumentus un inform?ciju. Savuk?rt no iesniedz?jtiesas nol?muma izriet, ka *Auto Service* šo inform?ciju un dokumentus iesniedza *Tribunal Económico-Administrativo Central* (Centr?l? nodok?u p?rs?dz?bas iest?de) notiekošaj? proced?r?.

56 No t? izriet, ka pamatlieta ir nevis par form?lu pras?bu p?rk?pumu, kas ne?auj pier?d?t, ka ir izpild?tas pamatpras?bas attiec?b? uz ties?b?m uz PVN atmaksu, bet gan par datumu, kur? šis pier?d?jums var tikt iesniegts.

57 Šaj? zi?? Tiesa jau bija spriedusi, ka Sest?s PVN direkt?vas noteikumi pie?auj t?du valsts tiesisko regul?jumu, saska?? ar kuru ties?bas uz PVN atskait?šanu var atteikt nodok?u

maksājumiem, kuru rēķinā ir nepilnīgi rēķinā, pat ja tos vēlāk papildina, iesniedzot informāciju, ar ko pierāda rēķinā iekā auto darījumu patiesumu, raksturu un apmēru, pēc tam, kad nodokļu administrācija pieprasīja lēmumu par tiesību uz atskaitīšanu atteikumu (spriedums, 2013. gada 8. maijs, *Petroma Transports u.c.*, C-271/12, EU:C:2013:297, 34. un 36. punkts). To ievērojot, šie paši noteikumi neliedz dalībvalstīm arī pieņemt nepilnīgā rēķinā labojumu pēc tam, kad nodokļu administrācija ir pieprasīja lēmumu par atteikumu (spriedums, 2019. gada 14. februāris, *Nestrade*, C-562/17, EU:C:2019:115, 33. punkts).

58 Tādējādi pēc analoģijas ir jāuzskata, ka Astotās PVN direktīvas normām nav pretrunā tās valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru tiesības uz PVN atmaksu var tikt atteiktas, ja nodokļa maksātājs nepamatoti un neraugoties uz tam adresētajiem informācijās pieprasījumiem nesniedz dokumentus, kas ļauj pierādīt, ka ir izpildīti šīs atmaksas saņemšanas pamatnosacījumi, pirms nodokļu administrācija pieņem savu lēmumu. Tomēr šie paši noteikumi neliedz dalībvalstīm piekrist šādu pierādījumu iesniegšanai pēc šī lēmuma pieņemšanas.

59 Tā kā Astotajā PVN direktīvā tas nav noteikts, tad tās valsts tiesiskais regulējums ieviesta, kurā paredzēts neņemt vērā pierādījumus, kas iesniegti pēc lēmuma pieņemšanas, ar kuru ir noraidīts atmaksāšanas pieteikums, ir katras dalībvalsts iekšējās tiesiskās kārtības jautājums atbilstoši dalībvalstu procesuālās autonomijas principam, tomēr ar nosacījumu, ka tie nav nelabvēlīgi par noteikumiem, kas reglamentē līdzīgas situācijas valsts tiesības (līdzvērtības princips), un ka tie nepadara praktiski neiespjamu vai ārkārtīgi sarežģītu Savienības tiesiskajā kārtībā piešķirt tiesību izmantošanu (efektivitātes princips) (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2019. gada 14. februāris, *Nestrade*, C-562/17, EU:C:2019:115, 35. punkts).

60 Vispirms – attiecībā uz efektivitātes principu jānorāda, pirmkārt, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru iespēja pieprasīt pirms PVN atmaksāšanu bez ierobežojuma laikā būtu pretēja tiesiskās drošības principam, kas prasa, lai nodokļu maksātāja nodokļu stāvoklis attiecībā uz tās tiesībām un pienākumiem pret nodokļu administrāciju nevarētu tikt bezgalīgi apšaubīts (spriedums, 2019. gada 14. februāris, *Nestrade*, C-562/17, EU:C:2019:115, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

61 Šajā lietā Spānijas nodokļu administrācija divas reizes lūdz *Auto Service* tai sniegt nepieciešamo trūkstošo informāciju, lai izvērtētu tiesības uz PVN atmaksu pamatlietā. No iesniedzējtiesas nolūma neizriet nedz tas, ka termiņš atbildes sniegšanai uz šiem pieprasījumiem būtu bijis acīmredzami nepietiekams, nedz arī tas, ka *Auto Service* būtu brīdinājusi šo administrāciju, ka tās rēķinā nav šīs informācijas. Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka šie nodokļu administrācija bez panākumiem ir ievērojusi nepieciešamo rūpību, lai iegūtu pierādījumus, kas ļauj pierādīt *Auto Service* iesniegtā atmaksāšanas pieteikuma pamatotību. Tādā, neskarot pārbaudi, kas jāveic iesniedzējtiesai, *Auto Service* nav bijis praktiski neiespjami vai pārsmērīgi sarežģīti īstenot savas tiesības uz PVN atmaksāšanu.

62 Turklāt iesniedzējtiesai ir arī jāpārbauda, vai šajā gadījumā ir ievēroti līdzvērtības princips, kas prasa, lai valsts procesuālās normas, kas regulē PVN atmaksāšanu, pamatojoties uz Astoto PVN direktīvu, nebūtu mazāk labvēlīgas par tām, kas reglamentē līdzīgas valsts tiesībām pakāutas situācijas (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2021. gada 3. jūnijs, *Bankia*, C-910/19, EU:C:2021:433, 46. un 47. punkts).

63 Ēmot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo un trešo jautājumu ir jāatbild, ka Astotās PVN direktīvas normas un Savienības tiesību principi, it īpaši nodokļu neitralitātes princips, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieauts noraidīt lēmumu par PVN atmaksāšanu, ja nodokļu maksātājs noteiktajā termiņā nav iesniedzis kompetentajai nodokļu administrācijai, pat pēc tās pieprasījuma, visus nepieciešamos dokumentus un informāciju, lai pierādītu viņa tiesības

uz PVN atmaks?šanu, neraugoties uz to, ka šis nodok?a maks?t?js p?c savas ierosmes šos dokumentus un inform?ciju ir iesniedzis s?dz?bas vai pras?bas ties? stadij? pret l?mumu, ar ko noraida š?das ties?bas uz atmaks?šanu, ja vien ir iev?roti l?dzv?rt?bas un efektivit?tes principi, un tas ir j?p?rbauda iesniedz?jtiesai.

Par otro jaut?jumu

64 Ar otro jaut?jumu iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai Savien?bas ties?bas ir j?interpret?t?d?j?di, ka tas, ka nodok?u maks?t?js, kurš l?dz PVN atmaks?šanu, administrat?v? procesa laik? neiesniedz nodok?u administr?cijas piepras?tos dokumentus, bet gan spont?ni to dara turpm?ko proced?ru laik?, ir ties?bu ?aunpr?t?ga izmantošana.

65 Ir svar?gi atg?din?t, ka Tiesa ir atk?rtoti nospriedusi, ka ieinteres?t?s personas nevar atsaukties uz Savien?bas ties?b?m kr?pniecisk? vai ?aunpr?t?g? nol?k?. T?d?? valsts ties?m un tiesu iest?d?m ir j?atsaka atskait?šanas ties?bu pieš?iršana, ja uz objekt?vu pierd?jumu pamata tiek atz?ts, ka š?s ties?bas tikušas izmantotas kr?pnieciski vai ?aunpr?t?gi (p?c analo?ijas skat. spriedumu, 2016. gada 28. j?lijs, *Astone*, C?332/15, EU:C:2016:614, 50. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

66 Šaj? zi?? j?nor?da, ka saska?? ar past?v?go judikat?ru PVN jom? ?aunpr?t?gas r?c?bas konstat?šanai j?b?t izpild?tiem diviem nosac?jumiem, proti, pirmk?rt, lai gan form?li tiek piem?roti nosac?jumi, kas ir paredz?ti attiec?gaj?s direkt?vas 2006/112 norm?s un šo direkt?vu transpon?jošo valsts ties?bu aktu noteikumos, attiec?go dar?jumu rezult?t? tiek g?ta nodok?u priekšroc?ba, kuras pieš?iršana ir pret?ja šo noteikumu izvirk?tajam m?r?im, un, otrk?rt, no objekt?vu elementu kopuma izriet, ka attiec?go dar?jumu pamatm?r?is ir tikai ieg?t š?du nodok?u priekšroc?bu (spriedums, 2019. gada 10. j?lijs, *Kuršu zeme*, C?273/18, EU:C:2019:588, 35. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

67 Šaj? gad?jum? *Auto Service* iesp?jam?s ?aunpr?t?g?s izmantošanas konstat?šana ir saist?ta nevis ar dar?jumiem, par kuriem ir iesniegti pieteikumi par PVN atmaks?šanu, bet gan ar tiesved?bu, kas aptver ar šo pras?bu saist?to str?du.

68 Šaj? zi?? ir j?uzskata, ka tas vien, ka nodok?a maks?t?js iesniedz dokumentus un inform?ciju, kas pier?da, ka ir izpild?ti vi?a ties?bu uz PVN atmaksu pamatnosac?jumi, p?c tam, kad kompetent? administrat?v? iest?de ir pie??musi l?mumu, ar kuru tam ir atteikta š? atmaksa, pats par sevi nevar tikt uzskat?ts par ?aunpr?t?gu r?c?bu š? sprieduma 66. punkta izpratn?. Proti, pietiek konstat?t, ka, ?emot v?r? Tiesai iesniegtos lietas materi?lus, neš?iet, ka š? vienk?rš? fakta m?r?is b?tu ieg?t nodok?u priekšroc?bu, kuras pieš?iršana b?tu pretrun? to Savien?bas ties?bu normu m?r?im, kur?s ir paredz?ta š?das priekšroc?bas pieš?iršana.

69 ?emot v?r? visus iepriekš min?tos apsv?rumus, uz otro jaut?jumu ir j?atbild, ka Savien?bas ties?bas ir j?interpret?t?d?j?di, ka tas, ka nodok?u maks?t?js, kurš l?dz atmaks?t PVN, administrat?v? procesa laik? neiesniedz nodok?u administr?cijas piepras?tos dokumentus, bet gan spont?ni to dara v?l?ko proced?ru laik?, nav ties?bu ?aunpr?t?ga izmantošana.

Par ties?šan?s izdevumiem

70 Attiec?b? uz pamatlietas pus?m š? tiesved?ba ir stadija proces?, kuru izskata iesniedz?jtiesa, un t? lemj par ties?šan?s izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv?rumus Tiesai, un kas nav min?to pušu izdevumi, nav atl?dzin?mi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (desmit? pal?ta) nospriež:

1) Padomes Astotās direktīvas 79/1072/EEK (1979. gada 6. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem – kārta pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļu maksātājiem, kas nav reģistrēti attiecīgajās valstīs, normas un Savienības tiesību principi, it īpaši nodokļu neitralitātes princips, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieauts noraidīt lūgumu par pievienotās vērtības nodokļa (PVN) atmaksāšanu, ja nodokļu maksātājs noteiktajās termiņos nav iesniedzis kompetentajai nodokļu administrācijai, pat pēc tās pieprasījuma, visus nepieciešamos dokumentus un informāciju, lai pierādītu viņa tiesības uz PVN atmaksāšanu, neraugoties uz to, ka šis nodokļa maksātājs pēc savas ierosmes ir iesniedzis šos dokumentus un informāciju sūdzības vai prasības tiesīstadijā pret lūmumu, ar ko noraida šādas tiesības uz atmaksāšanu, ja vien ir ievēroti līdzvērtības un efektivitātes principi, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

2) Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka nodokļu maksātājs, kurš līdz atmaksātai pievienotās vērtības nodokli (PVN), administratīvā procesa laikā neiesniedz nodokļu administrācijās pieprasītos dokumentus, bet gan spontāni to dara vēlāko procedūru laikā, nav tiesību jāunprietāga izmantošana.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – spāņu.